

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **L. V., T.**, IČO: X., zastúpeného **JUDr. I. R.**, *advokátkou so sídlom Š.*, proti žalovanému **Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky**, so sídlom Drieňová č. 22, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2008/01651/TJH z 28. júla 2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/191/2008-70 zo 06. augusta 2009, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/191/2008-70 zo 06. augusta 2009 **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-230-2008/01651/TJH z 28. júla 2008, ktorým žalovaný podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“) v znení neskorších predpisov zrušil rozhodnutie Obvodného úradu v Bratislave, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OVVS-Pr-4256/1-07-VE-V3 zo dňa 11. marca 2008, ktorým bol Ing. P. uznaný vinným zo spáchania priestupku na úseku práva na prístup k informáciám

podľa § 21a ods. 1 písm. b/ zákona č. 211/2000 Z.z. o slobodnom prístupe k informáciám v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o slobode informácií“), za spáchanie ktorého mu podľa § 11 ods. 1 písm. b/ zákona 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“) v spojení s § 21a ods. 2 zákona o slobode informácií bola uložená pokuta vo výške 1.000,- Sk.

V odôvodnení svojho rozhodnutia krajský súd uviedol, že predmetom preskúmania bolo rozhodnutie správneho orgánu, ktorým bolo zrušené rozhodnutie prvostupňového správneho orgánu – Obvodného úradu v Bratislave o spáchaní priestupku. Poukázal na štyri základné znaky skutkovej podstaty priestupku (zákon o priestupkoch): objekt, objektívnu stránku, subjekt, subjektívnu stránku, kde pre vyvedenie zodpovednosti za priestupok je nevyhnutné, aby bolo dostatočne preukázané, že priestupca svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty priestupku. Uviedol že zavinenie je obligatórnym znakom subjektívnej stránky skutkovej podstaty priestupku a v každej priestupkovej veci treba preukázať zavinenie priestupku a za tým účelom je nevyhnutné vykonať všetky dostupné dôkazy. V správnom súdnictve súd preskúmava výlučne zákonnosť právoplatného rozhodnutia. Na rozdiel od správnych orgánov, ktoré vo veci konkrétne konajú (najmä vykonávajú dokazovanie) a rozhodujú, súd nepreskúmava vhodnosť alebo účelnosť žalobou napadnutého rozhodnutia. Ing. P. nemôže byť uznaný vinným za vyjadrenie právneho názoru. Krajský súd v Bratislave ďalej poukázal na absenciu objektu a objektívnej stránky skutkovej podstaty priestupku. Pre dokonanie priestupku sa vyžaduje, aby nastalo porušenie záujmu chráneného zákonom a existencia príčinnej súvislosti medzi konaním páchatel'a a následkom; nestačí iba ohrozenie tohto záujmu. Následok tohto konania nemohol nastať, lebo rozhodnutie bolo napadnuté opravným prostriedkom – rozkladom žalobcu. Krajský súd v Bratislave tiež vyslovil názor že z obsahu napadnutého administratívneho rozhodnutia nevyplývalo, že by bol žalobca vydaním predmetného rozhodnutia ako účastník správneho konania priamo dotknutý na svojich právach alebo právom chránených záujmoch (§ 244 ods. 3 OSP v spojení s § 250 ods. 2 vetá prvá OSP).

Vzhľadom na uvedené Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie žalovaného je v súlade so zákonom a námietky žalobcu neodôvodňujú jeho zrušenie. Preto žalobu v celom rozsahu podľa § 250j ods. 1 OSP ako neodôvodnenú zamietol.

Rozhodnutie o náhrade trov konania krajský súd rozhodol tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal, čo odôvodnil ustanovením § 250k ods. 1 OSP vychádzajúc z toho, že žalobca v konaní nemal úspech.

Proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistenie skutkového stavu je nepostačujúce a je v rozpore s obsahom spisu. Zotrvávajúc na svojich tvrdeniach, že došlo k naplneniu skutkovej podstaty priestupku žalobca navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa a žalobe žalobcu v celom rozsahu vyhovel; zároveň si uplatnil náhradu trov celého konania.

Žalovaný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že rozsudok Krajského súdu v Bratislave považuje za vecne správny, vydaný v súlade so zákonom. Navrhuje odvolanie L.V. zamietnuť a napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave a konanie, ktoré mu predchádzalo bez nariadenia pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá OSP) a zistil že odvolaniu žalobcu nielenže nie je možné priznať úspech, ale že ani neboli splnené zákonné podmienky pre meritórne rozhodnutie vo veci.

V správnom súdnictve preskúmajajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupu orgánov verejnej správy, ktorými sa zakladajú, menia alebo zrušujú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb, ako aj rozhodnutí, ktorými práva a právom chránené záujmy týchto osôb môžu byť priamo dotknuté § 244 ods. 1, 2 OSP.

Podstatou správneho súdnictva je ochrana práv občanov a právnických osôb, o ktorých sa rozhodovalo v správnom konaní; ide o právny inštitút, ktorý umožňuje, aby sa každá osoba, ktorá sa cíti byť rozhodnutím či postupom orgánu verejnej správy poškodená, dovolala súdu, ako nezávislého orgánu a vyvolala tak konanie, v ktorom správny orgán už nebude mať

autoritatívne postavenie, ale bude účastníkom konania s rovnakými právami, ako ten, o koho práva v konaní ide.

Predpokladom postupu súdu podľa druhej hlavy piatej časti OSP (*rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov*) je, aby pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť § 247ods. 2 OSP.

Podľa § 247 ods. 1 OSP podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

Podľa § 250 ods. 2 veta prvá OSP žalobcom je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník správneho konania bola rozhodnutím a postupom správneho orgánu ukrátená na svojich právach.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „najvyšší súd“) vychádzajúc z dôvodov odvolania proti napadnutému rozsudku Krajského súdu v Bratislave po oboznámení sa s obsahom pripojeného súdneho a administratívneho spisu má za to, že Krajský súd v Bratislave mal na základe vyššie uvedeného najskôr posúdiť, či žalobca je osobou oprávnenou na podanie žaloby v súlade s § 250 ods. 2 veta prvá OSP, s ohľadom na tvrdené ukrátenie na právach. V opačnom prípade mal konanie podľa § 250d ods. 3 OSP zastaviť z dôvodu, že žalobu podala neoprávnená osoba.

Aktívna procesná legitímácia žalobcu, ako procesná podmienka v zmysle § 250 ods. 2 OSP, ktorá robí procesný subjekt osobou oprávnenou na podanie žaloby, v sebe zahŕňa kumulatívne dva predpoklady, a to postavenie účastníka správneho konania a súčasne ukrátenie na právach napadnutým rozhodnutím, vydaným v správnom konaní.

Samotné tvrdenie žalobcu o nesprávnosti záverov krajského súdu a ich rozpore so zákonom nestačí. Takémuto tvrdeniu musí korešpondovať jeho subjektívne oprávnenie, ktoré vychádza z konkrétneho právneho predpisu. Súd v každej konkrétnej veci v intenciách citovaných zákonných ustanovení posudzuje, či žalobca spĺňa zákonom stanovené podmienky procesnej aktívnej legitímácie na podanie žaloby v správnom súdnictve. V konaní podľa piatej časti OSP súd poskytuje ochranu len subjektívnym právam žalobcu. Pokiaľ sa žalobca domáha ochrany cudzích práv, alebo aj žiada ochranu svojho práva, aj keď v skutočnosti o jeho právo nejde, žaloba je podaná neoprávnenou osobou.

Je nesporné, že žalobca L.V., so sídlom T. bol ako navrhovateľ účastníkom priestupkového konania v zmysle ustanovenia § 72 písm. d/ v spojení s § 68 ods. 1 zákona o priestupkoch. V priestupkovom konaní sa však rozhodovalo o obvinení z priestupku a uložení sankcie Ing. P., a týmto rozhodnutím nebol žalobca ukrátený na právach, pretože rozhodnutie o priestupku sa osobne týka iba osoby obvinenej z priestupku a svojimi účinkami neovplyvňuje právnu pozíciu žalobcu, t.j. nezasahuje do právnej sféry žalobcu ani nespôsobuje zmenu jeho právneho postavenia.

Podľa Najvyššieho súdu žalobca nie je oprávnenou osobou na podanie žaloby, pretože rozhodnutím žalovaného č. SVS-230-2008/01651/TJH zo dňa 28. mája 2008, ktorým zrušil rozhodnutie Obvodného úradu v Bratislave, odboru všeobecnej vnútornej správy č. OVVS-Pr-4256/1-07-VE-V3 zo dňa 11. marca 2008, ktorým bol Ing. P. uznaný vinným zo spáchania priestupku na úseku práva na prístup k informáciám podľa § 21a ods. 1 písm. b/ zákona o slobode informácií, nebolo rozhodnuté o právach alebo povinnostiach žalobcu, z čoho vyplýva, že týmto rozhodnutím žalobca nemôže byť ani ukrátený na svojich právach.

V konaní nebolo osvedčené splnenie procesnej podmienky osoby oprávnenej na podanie žaloby – aktívnej procesnej legitímácie žalobcu. Procesné podmienky sa skúmajú v každom štádiu súdneho konania, a pokiaľ nie sú splnené, tak sa konanie musí zastaviť.

Z uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave, č. k. 1S/191/2008-70 zo dňa 06. augusta 2009 **zrušil** podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP a konanie podľa § 221 ods. 2 OSP v spojení s § 250d ods. 3 OSP **zastavil**, pretože

žalobca nie je osobou aktívne procesne legitimovanou na podanie žaloby v zmysle § 250 ods. 2 OSP.

O trovách konania rozhodol najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 OSP a § 250k ods.1 OSP, tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, pretože tým, že konanie bolo podľa § 250d ods. 3 OSP zastavené.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. septembra 2010

JUDr. Jana Baricová, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Petra Slezáková